

Kisti sit utå brun å väntar upå fiskbiln. Nu låt ä! Nu kum an o! Kisti röjtär si å si västyvir. Ä, inggän fiskbil. Ä e bar lårtjän i grann-gardim så a sätt jänn fråtälapp upå sykkvän.

Katto kum runt knåjtn.

– Nu kum fiskbiln o, se Katto.

Kisti ärär ingäntingg.

– Ur kan du tro ä? frägär Kisti. Ä e ju alldeles tyst.

– Nu kum fiskbiln, se Katto jätt tag til å slickär si um munnän.

Då ärär Kisti fiskbiln.

– Ä va ju ä i säjd, se Katto. Kännnd int du ur gått ä luftät ä?

Kerstin sitter på trappan och väntar på fiskbilen. Nu låter det! Nu kommer den! Kerstin reser sig och ser åt väster. Åh, ingen fiskbil. Det är bara pojken i granngården som har satt en "cykelsmatträ" på sin cykel.

Katten kommer runt knuten

– Nu kommer fiskbilen, säger katten.

Kerstin hör ingenting.

– Hur kan du tro det? frågar Kerstin. Det är ju alldeles tyst.

– Nu kommer fiskbilen, säger Katten en gång till och slickar sig om munnen.

Då hör Kerstin fiskbilen.

– Det var ju det jag sa, säger Katten. Kände du inte hur gott det luktade?